

2.

Kom til min Boelig, hver Menneskesjel,
 Sem over Jorden paa Toner kan stige;
 Her paa mit Slot, paa min Skye, paa mit Fjeld
 Jeg svæver i Aandernes Rige;
 Her skal du vandre i luftige Haller,
 Sphærerne sjunge, Himmelen kalder:
 hen i det Fjerne
 daler en Stjerne,
 Jorden hensvæver, o siig den Farvel!

3.

Fro jeg dig hilser i luftige Hal
 Menneskeaaud med den støvede Vinge;
 Hæv dig kun dristig, men viid dog, du skal
 Din Vinge i Sekler end svinge,
 Giennem tusinde Himle end svæve,
 Over tusinde Stierne dig hæve,
 förend du hörer
 Stemmen som förer
 Did dig, hvor Engelen stod för sit Fald. Jungemann.

Romance af Intriguen i Vinduerne.

Nicolò Jsovard.

Andante. Clemence.

1) Elsk te! o kun de Du hö re min Stem me! nei! den ne Barm den kun
 2) Skilt fra min Ven mig hans Min de om svæ ver; dybt i mit Hjer te af

ban ker for dig. Skjönt man paa staaer mit Hjer te dig skal glem me, e vig dit
 ma let han er; og skjönt jeg veed, at langt fra mig han le ver, sy nes jeg

Bil le de svæ ver for mig, e vig dit Bil le de svæ ver for mig.
 sted se at han er mig nær, sy nes jeg sted se, at han er mig nær.